
PROSTOWAĆ SIĘ (2) *vb impf*

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w prostować).

praes 3 pl prostują się (1). ◇ con 3 pl subst by się prostowały (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: prostować się od kogo.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Kierować się, zwracać się w jakąś stronę; przen (2) : Od Iehowy kroki człowiecze prostują się [disponuntur] BudBib Ps 36/23.

prostować się na co (1): Aby oświeciło [słońce, tj. Bóg] te/ którzy w ciemnościach/ y w cieniu śmierci siedzą: aby się prostowały nogi nálze/ na drogę pokoiu. LatHar 46.

Formacje współrdzenne cf PROSTOWAĆ.

ALKa